

Цѣна на вѣстника:
За година 5 лева, 8 мѣсѣца
3 л., а за странство се при-
бавятъ пощенските
разноски.

Всичко що се отнася до вѣстника се
адресира: Редакция на в. „Надежда“
въ гр. Плъвенъ.

Единъ брой 10 стотинки.

За обявления се плаща:
40 стотинки за гармоновъ
на I-ва страница, 10 ст. на IV-та,
приставските, по особено
поразумение.

Не пла-
ти не се
приематъ. Ръ-
зрешено
не се
приематъ.

Единъ брой 10 стотинки.

НАДЕЖДА

СЕДМИЧЕНЪ ОБЩЕСТВЕНЪ ЛИСТЪ.

КАРТИ-КАРТИ ИЛЮСТРОВАНИ,

— ВИЗИТНИ И ПР.

Голѣмъ изборъ

По желание и вкусъ
се печататъ.Канцелярски, учи-
лищни потреби и подаръ-
щи ще намѣритъ каквито
търситъ.

ОТЪ НАЙ-ПРОСТИ —
— ДО НАЙ-РАЗКОШНИ
Въ книжарницата до печатницата
„НАДЕЖДА“.

Д-ръ Н. НАКОВЪ
Адвокатъ

Писалището му е сръзъ
памѣтника, въ бившето по-
мѣщение на окр. сѫдъ.

5—5

ПРОДАВА СЕ единъ би-
лярдъ. За
споразумение въ редакцията.

Магазинъ „ХИГЕЯ“
на

Л. Костантиновъ
Плъвенъ, ул. „Александровска“
Н-о 743.

Извѣстява на П. П. Г. Г. по-
требители, че за прѣстоящите
празници се е снабдилъ съ разни
шоколати, бонбони, руски караме-
ли, чай, несесери, разни тоалетни
сапуни, парфуми и пр. пр. отъ
разни французки, германски и рус-
ки фабрики.

2—3

Извѣстие.

Извѣстява на интересуващи
се, че приемамъ за изографисава-
ние картини и разни видове фир-
ми, съ маслени солидни бои, тѣй

също прѣориенамъ за боядисва-
ние къщи съ постни и маслени бои.

Интересуващите се моля да се
отнасятъ за споразумѣние въ пе-
чатницата „Надежда“ на Карабе-
левъ, Каравановъ & Игнатевъ, на-
ходяща се на улица „Александров-
ска“ № 649 до аптеката на г-нъ
Францъ Хорачекъ.

Съ почитание:
Василъ Василевъ.
Зографъ.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЬ.

Настоятелството на Плъвенско-
то обществено образователно дру-
жество „Съгласие“, което поддър-
жа Плъвенската градска библио-
тека и читалище, благодари на
Г-жа и Г-въ Рика и Яко Шимо-
нови отъ гр. Плъвенъ, родители
на починалия прѣзъ 1903 год.
младешъ **Мико Шимоновъ** за
дѣло подариха на дружеството би-
блиотеката на сина си, която
се състои отъ 83 тома съчинения,
между които 18 тома Енциклопе-
дическиятъ Лексиконъ отъ Манера,
на нѣмски, луксозно поддържан
издание отъ 1898 година; съчи-
ненията на Леснагъ, Гете, Шек-
спиръ, Г. Фрейтагъ и други на
нѣмски, френски и български ези-
ци. Подаренитъ съчинения, заед-
но съ шкафътъ, въ които сѫ на-
редени, възлизатъ на около 600 л.
гр. Плъвенъ, 28 декември 1904 г.

Отъ Настоятелството.

Акционерно Пивовар. Дружество „Св. Георги“
въ гр. Плъвенъ.

ИЗВѢСТИЕ

№ 601

Извѣстява се на г. г. акционе-
ристъ на Акционерното Пивоварно
Дружество „Св. Георги“ за че
годишното общо събрание сви-
кано съ покана № 586 за 7-ий
Януарий 1905 година се отлага
за 30-ий ежий мѣсецъ, съгласно
рѣшението на Управителния Съ-
вѣтъ отъ 23-ий Декември 1904 г.
подъ № 127.

Отъ Управителния Съвѣтъ.

страна се силно и не прѣстано
приготвява и краятъ ѝ по всѣ-
ка вѣроятностъ ще се види прѣвъ-
настуващата 1905 нова година,
които край искренно и отъ душа
и сърдце желаемъ да бѫде благо-
олученъ за освободителката ви —
Русия.

Да се впускаме въ по подробни
размѣшления и расаждания за смѣт-
ка на старата 1904 год. която прѣ-
живѣхме въ миръ и спокойствие,
е идишно. Възможно е, че и на-
стуващата 1905 ще се прѣкара
мирно и до негдѣ щастливо, но
възможно е и да станатъ нѣкои
отъ никога не желателни катасаро-
фи, за които ний трѣба да бѫ-
демъ внимателни и на ѿрѣкъ
да ги посрѣднимъ, защото не се
знае какво ни носи бѫдащето. На-
послѣдътъ събитията въ братските
намъ събъръ и съсъдъ Македония и Одрин-
ския събъръ осложняватъ на-
но съсъдъ „Подгорицъ“ ще се
рѣши и Румъния които прави на-
правителство, въ защата на
отечественитъ интереси, не трѣба
да ни смущаватъ ни най мал-
ко, а длѣжностъ е на всѣки ис-
тински българинъ да му се при-
тече на помощъ и бѫдемъ готови
за всѣки случай.

Прѣвъ истеклата вече 1904 г.
плодородието въ страната ни бѣ
удовлетворително, макаръ че въ
нѣкой страни да бѣ такава сула,
що не даде възможность да се
сторяятъ кукурузигъ, които а осо-
бено въ нашъ край сѫ едно отъ
най важнитъ земедѣлъчески расте-
ния, които се обрадоватъ въ голѣми
пространства, та ѿмъ се
не сториха тѣ, като че по настъ
берекетъ нѣма и, даже има нѣкой
села, напр. като с. Мъртвици,
които страдатъ отъ гладъ и на-
които ще трѣба да се притечимъ
на помощъ.

Въ заключение като поздравля-
ваме уважаемите си читатели съ
настѣпилата нова 1905 год. ще
имъ пожелаемъ да я прѣкаратъ вѣ-
село, благополучно и щастливо. И
дано Господъ помогне да има прѣвъ
нейа миръ и берекетъ на всичко,
та да могатъ да закрѣпятъ всич-
наши земедѣлъци и промишленни-
ци, които сѫ едини отъ най-важ-
нитъ фактори за прѣуспѣването
ни въ всѣко отношение.

Честита и вѣсела нова го-
дина, драгий читателю.

**Протестът на търговци
и занаятчий.**

Продължение от брой 30.

Белгия иска да въведе във новите свои договори покровителствено мито на много пръдмети, особено на ржъста, овеса, брашното, маслото и др. Швейцария повишава своите митнически тарифи за земеделските и манифактурните стоки; французите, от своя страна, работят усилено за да усъвършенстват покровителственната тарифа на Мелина. Съединените Шати си остават, както до сега, силни протекционисти. Англия прави разводът съ доктрината на Кабдена. Чемберленъ се обявява за смъртен врагъ на свободната търговия. Той английски трибунъ заявява *urbi et orbi*, че при днешният редъ на нещата, борбата не е равна и, че когато Англия допуска безъ миго продукти гърди на цълъ свѣтъ въ своите търгища, анейните конкуренти затварятъ своите граници за стоките ѝ, то ней не остава осъщъ да създаде тъхната икономическа политика, т. е. да защищава своето търгище. Румания се приготвява да къмъ увеличение своята протекционна стопанска политика. Сърбия така също се приготвя за такава борба. Тия общи български правимъ съ цѣль да очертаемъ по ясно положението на нещата и да схванемъ правилно всички скапанета, за да пълни законъ ^{въл. 10.} на мѣстната индустрия ^{изводство}.

Всичка млада държава има да отъ протекция, отъ наследчение на своите икономически сили. Зараждаща индустрия въ малка държава оставена на свои собствени сили безъ протекция е осъдена на загинаване.

Младите земеделски народи, какъвто е нашия, никога не могатъ да закрепнатъ и се засилатъ икономически, ако тъхния трудъ не сръща реална защита спрѣмо силната конкуренция на други чуждестранни, силно закрѣпнали и богати, въ всѣко отношение държави.

Всички, ама абсолютно всички, народи, прѣди да усоятъ и упражнятъ политиката на свободната търговия, сѫ били дълго врѣме протекционисти. Като най-назидателенъ примеръ може да ни послужи днешната Англия — най-горѣщата сега защитница на свободната търговия. Тая държава въ началото на свое икономическо развитие е била такава крайна протекционистка, а особено въ врѣмето на Крамвела, щото даже не се позволявало да се извѣрши погребението на кой и да е починалъ англичанинъ, ако гробниятъ му ковчегъ не е било отъ мѣсто произведение.

И естествено, слѣдъ единъ дълъгъ периодъ на краенъ протекционизъмъ Англия създаде всички условия за процъртванието на фабричното производство, повдигна

материално народа, разви всички источници за обогатяванието на населението, разшири своята международна търговия, завоюва колонии, укрѣпнала, засилена, мощна, богата, готова за борба съ всяка външна конкуренция, тя гордо откри своите граници за чудните стоки и високо прокламира принципа на свободната търговия. Цѣля тая процесъ на икономическо развитие на страната, като Англия, много ясно ни посочва директивата, която сме дължни да приемемъ за развитието на икономическите финансии сили на страната. България, като страна млада, едва що повикана да живеетъ самостоятелно политически животъ, помежду държави съ грамадни материали и умствени богатства, настъпва очаква пътна икономическа зависимостъ, ако не съумимъ оврѣмъ да дадемъ животъ на ония производства на страната, които условия и земни богатства сѫ въ положение да създадатъ. Съдователно, политиката, която България е дължна да пръвърне е, безсъмненно, дѣйствителния протекционизъмъ.

Нищо сериозно въ областта на индустрията, не може да се прѣприеме и да успѣва у насъ, ако не се ползва отъ извѣстна държавна притекция. А да се поущрява развитието на народната и индустрия, това ни е наложено отъ самите съвременни условия на живота. Съ промъкване на цивилизацията въ страната нуждитъ на населението непрѣкъснато нарасгватъ. Нашите стари начини на производството не могатъ да отговарятъ на тия нужда: ето защо за тъхното удовлетворение се изнася ежегодно нѣколко десетки милиони лева въ странство. Това води къмъ осиромашване, изчерпване на страната. А пъкъ да се спрѣ развието на тия нужди не може т. е. не е естествено. Като излизаме отъ туй общо положение, ний подчертаваме голѣмата необходимостъ, наложена ни неумишлено отъ закона на борбата за съществуване, отъ продължение съществуванието и дѣйствието на закона за насаждение на мѣстната индустрия и отъ разширение на прѣдметите, нуждающи се отъ държавна притекция, защото безъ това никакъ не може и не трѣба да очаква никаква индустрия въ страната.

(Съдъва)

**ДОПИСКИ И
ОПРОВЪРЖЕНИЯ.**

До Господина Редактора на в. „Пловденски Гласъ“, копие в. „Надежда“ — Пловден.

Прѣдизвиканъ отговоръ.

Въ брой 16, страница 3, колона 4-та на издаващия отъ васъ в. „Пловденски Гласъ“ е напечатано едно писмо, пратено ви отъ

„единъ добъръ познатъ гражданинъ“ въ което писмо се визира моята скромна личностъ. Ако това писмо съдържаше почасть отъ истини факти, то не бихъ счелъ за нуждно да отговарямъ на тая „добъръ познатъ гражданинъ“, който нѣма смѣлостъ да излезе съ подпистъ си, а се крие задъ гърба на отговорния ви редакторъ, а за освѣтление на самата истина, азъ му права честта, която той не заслужава, съ настоящиятъ си отговоръ.

Своята служебна картера съмъ увенчалъ съ постоянството на работата си, която съмъ извѣршвалъ въ продължение на 19 години въ община, било въ работни или не дни, било нощемъ или денемъ; ето факта, че за това любимо бабино Златино чедо лоша година и лошъ режимъ не е имало“ и съмъ уверенъ, че нѣма и да има, до гдѣто азъ служи съ такова постоянно, както съмъ служилъ до сега.

„Добръ познатия гражданинъ“, трѣбващъ да биде по-послѣдователъ и по-логично да изказва съжденията си, така: възмутителностъта си за своята длъжностъ би било по умѣстно и по на мѣстото си да обѣрне къмъ себе си, а не къмъ мене, защото азъ дѣйствително ако и да съмъ синъ на баба Зата, нѣщо което не го отказвамъ, както автора на писмото, което ме е родилъ, отговаря и възпитава, къто изписка мѣсяца за бучалъ, което ѝ права честъ, а не съмъ като писачъ на писмото синъ на баща, съ минали тѣни работи, трѣховете на който е исплаща едао врѣмъ въ Видинскиятъ крепостенъ затворъ.

Колкото пъкъ се отнася до обнасяните ми бѣзъ спрѣмъ общ. служащи, било спрѣмъ частни лица, които идваша въ община, главно въ бирничеството по работа, товъ право споредъ закона и установенъ наредби е предоставено на моето началство да съди и контролира дѣйствията ми, а не и на „добръ познатия гражданинъ“.

Работата не е така, както е изложена въ постѣдната част на писмото, а се състои въ това:

Писача на писмото е ноель отъ община американски дозори прѣчъки на стойностъ 400 л., за която сума се е и задължилъ на община, но слѣдъ истичанието на мѣсецъ, „добръ познатиятъ гражданинъ“ не благоволи да внесе нито стотинка отъ сумата за която се е задължилъ, а подава заявление, че дѣлжимата отъ него сума 400 л. желае да я исплаща по 40 лева мѣсечно. Това му заявление бѣше уважено отъ постѣдната съставъ, обаче слѣдъ истичанието на 8 мѣсеща, господство му пакъ не рачи да внесе нито стотинка отъ дѣлжимата на община сума 400 л. Напослѣдъ при ликвидирането съмѣтките на измѣрвачите на земите, въ числото на които влизат и „добръ познатия гражданинъ“, тоя послѣдния като имаше да по-

лучава 65 лева, която сума азъ дѣйствително на основание протокола на почитаемий постѣднъ съставъ отъ 5 Априлъ 1904 г. подъ № 238 е задържахъ срѣщу дѣлътъ му, а въ случаи не честнали ми е постѣпната, че съмъ испълнилъ едно законно рѣшение на постѣднъ съставъ, за испълненіето на което съмъ длъженъ да слѣда? Така щото исканието на общината е констатирано съ горното постановление, а не както твърди

„добръ познатия гражданинъ“, че въ било констатирано. И тукъ, както и при твърдението му, че съмъ бидъ казалъ „не брѣна никакъвъ кметъ“, „добръ познатия гражданинъ е икономистъ истината, — нѣщо което са му е свойственно. Азъ дѣйствително му казахъ, че ако е недоволенъ отъ това, че му съмъ затържалъ сумата 65 лева, срѣщу онзи, която дѣлъ на общината, то да огните при началникъ ми — господина Кизга и се оплаче отъ дѣйствието ми, обаче той вѣсто да стори това, защото азъ и нѣма суратъ, е счелъ за нуждно да се отнесе съ писмо до редакцията на вѣстника ви, която е въвежда въ зѫбуждение, като е расчиталъ, че жетанието му да биде испълнено, за което не се е и изтъгълъ. Жеткото е само това господинъ Редакторъ, че вий сгѣзвели това писмо за автентично, като въ скъпътъ, то е скроенъ съ белгийски флаги и е прилаго само съ зобата на „добръ познатия гражданинъ“, която има къмъ мене за още нѣкой негови дъртове, които не ту е тукъ мѣстото да ги излагамъ.

Всичко това като е така, то за запазване реномето на вѣстника ви, азъ ви моля, г-нъ Редакторъ, да дадете гласностъ на тоя ми прѣдизвикателенъ отговоръ, като го начатага въ единъ отъ най-близките броеве на вѣстника ви.

г. Пловденъ, 23/XII 1904 г.

Гр. Бирникъ: В. Дуневъ.

ХРОНИКА,

— Дѣщерята на г. Ив. Хр. Бурмовъ, Г-ца Пия Ив. Бурмова на 25/XII 1904 г. се е сгодила съ Г-на Стефанъ Куртевъ, инженеръ. Нашите поздравления и благопожелания къмъ сгодената двойка.

— Съобщаватъ ни отъ с. Брышянци (Пловденска околия) че кметъ имъ Цвѣтко Д. Гулубаровъ, въ испълнение окр. прѣдизвикателенъ отговоръ, като той съобщава е във времето на ранните войни Руски, въ Руско-Японската война. Събраната сума той задържалъ и до днесъ у себе си, безъ да я прѣпрати по принадлежностъ. Ако това което ни се съобщава е върно, то ний нѣма осъщъ да обѣрнемъ вниманието на пожертвователите — селени отъ това село, да провѣрятъ и да заягатъ гдѣто трѣба, че тѣ не сѫ направили своите пожертвования за да

ги задържи кмета у себѣ си, а да се прѣратятъ за мѣстоназначение то имъ. При това не можемъ да не обрнемъ вниманието и на г-на Окол. Началникъ, да провѣри това съобщение и ако е вѣрно, да поопре ухото на той г. кметъ и му покаже, че не тѣй се испытнява кметската дѣлжностъ, а особенно при такъвъ случай.

Плитка хитростъ. Нѣкой отъ печатарите въ градътъ сѫ се охитили и испратили до всички Селско Общ. Кметове напечатени отворени карти, ст които имъ извѣстяватъ, че по порожка, но отъ кого не казватъ, биле приготвили всички счетоводни и дѣловодни книги за повѣрената имъ община и ги кашатъ да се явятъ въ печатницата итъ да си взематъ, срѣщу 15 лева иначе тѣ щѣли да имъ ги испратятъ чрѣзъ пощата. Това като явявамъ не можемъ да не обрнемъ вниманието на всички г. г. Кметове, че това е една плитка хитростъ отъ страна на тия печатари и имъ явявамъ, че тѣ тия си книга ще могатъ да ги купятъ по ефено въ другите печатници, а особено въ печатницата „Надежда“ на Карабелевъ, Каравановъ & Игнатевъ находяща се на ул. „Александрова“ № 649, до аптеката на г. Францъ Хорачекъ, гдѣто има притотвени отъ тия книга едно по голѣмо количество и ще може да ги дава по съвръшенно ниски цѣни.

Посрѣщанието на новата година, както всѣкога става отъ гражданините въ театралния салонъ. Присъствуваха доста граждани и граждани. Изобщо всичко излѣзе сполучливо, но което на пространно ще се произнесемъ въ слѣдующий си брой.

Както се научавамъ по продажбата на недвижим. имоти на обявената въ несъстоятелностъ фирма В. Трояновъ & Сie, а особенно по продажбата къщата на В. Трояновъ е станала една шмекерия отъ съдружника на сенника и ара ерде играе сумата 10 напалиона. Тази аферка не сме проучили добре, но сме въ лиризъ и сълѣдъ като я проучимъ по обстоятелствено, въ слѣдующий си брой ще я раскриемъ подробно, за да видѣтъ съгражданите ни, колко добростътъ и дѣйствуванъ въ защита интересътъ на кредиторигъ, сендицитъ по тази несъстоятелностъ.

Движенето на епидемическите и инфекционни болести отъ 10-и Декември до 20-и същия въ гр. Плѣвенъ.

Наименование на болѣститѣ.	Излѣши заболѣви	Болнико излѣши	Здѣржалъ	Оставатъ
Скарлатина	9 2 11 3 1 7			
Червенъ ветъ . . .	1 2 3 1 1 1			
Лошо гърло	- 1 1 -- - 1			
Тѣжка болѣсть . . .	3 - 3 2 - 1			

гр. Плѣвенъ, 20/XII 1904 г.

Плѣвенски Град. Лѣкаръ:
Д-ръ Ст. Хр. Бѣрдаровъ.

ТЕАТРАЛНА ХРОНИКА

Тукашното общо-образователно дружество, „Съгласие“ за въ полза на библиотеката си на 25 т. м. прѣстави писата „Разбойници“, драма въ 5 дѣйствия отъ Шиллеръ. Салонътъ бѣше препълненъ отъ посетители. Писата се почна въ 8 часътъ вечеръта при дѣбъри декорации на сцѣната и доста добра режисьорска разпорѣдителностъ. Пи-

есата на Шиллеръ „Разбойници“ е едно класично творение пълно съ мораль, поучение и бичуване на всичко що е нечесно, експлоататорско и всѣкое, което похигява човѣческиятъ трудъ, честь и достоинство. За да изникнатъ всички тия нѣща редефно и истенски, както е мислилъ и искалъ да прѣстави Шиллеръ въ своята писа „Разбойници“ би трѣбало подгответи актьори съ талантъ къмъ това искусство и достатъчна сцѣна, нейнѣтъ удобства и нужните кустуми подходящи на сюжетигъ. Его именно защо ний виждамъ Шиллеровитъ разбойници да се прѣставятъ само на голѣмъ европейски театри. У насъ всичко чаопаки. Може или не — има ли костуми и подходящи сили или не — вѣрно стига да е прѣставление! При толкова други по леки, по разбрани за публиката писи би било смѣшно да вземамъ такива, които сѫ противъ силигъ и противъ срѣдствата и възможността, кояго се разполага. Тѣй както се прѣставиха на 25 Декември „Разбойници“ — не изглеждаше по никакъ да бѣха Шиллеровитъ разбойници, като че ли улицитворение на нѣкои „Дѣли-Ормански Разбойници“. Ролитъ не бѣха подходящи за лицата които ги заемаха. Костумигъ много своеобразни а пъкъ дегизировката Ний не виждахме на сцѣната онни хубави лица, спретнати облечени въ студентски разнообразни костуми каквито сѫ Шиллеровитъ разбойници. Знаемъ, че другаритъ на Карадъ Маръ сѫ повечето млади разпуснати хора т. е. повечето сѫ били студенти, които по една или друга причина сѫ презрѣли тогавашния обществъ и несносенъ за тѣхъ режимъ и сѫ тръгнали посрѣдствомъ силата на оръжието да диратъ правда, честь и отмѫщене. На нашата сцѣна видѣхме хора одѣрпани, очернени като кюмурджий, а особенно брадитъ и мустаситъ бѣха много и много направени. Коя се била тая ржка и естетически вкусъ, че бѣше дала такава дегизировка на „Шиллеровитъ разбойници“ — неизнаемъ — но въ всѣкокъ случаѣ въ него сѫ отсѫствували всѣкакви правила, познания и вкусъ на естетиката. Дегизировката е една главна частъ въ театра и не би трѣвало да се повѣрява на хора, които нѣматъ понятие отъ това и не сѫ въ положение да си въобразятъ сюжета. Стария Моръ неизвѣдена сюжетъ и ефектъ на единъ злочестъ и за съжаление изпадналъ старъ баща — благородникъ, койго отъ тѣги и милости за своя синъ и нещастия да умира отъ жадостъ — а напротивъ, тѣй както бѣше маскиранъ безъ перика (въ това време благородниците сѫ посели бѣли дѣлги перики) и пудросанъ прѣставляваше повече комична фигура. Францъ Моръ бѣше тоже комично прѣставенъ. Вмѣсто ний да видимъ они подълъ, нископълзящий Францъ, както Исаакъ въ Иванко, то ний виждахме една геройска и донѣкадѣ комична прѣстъвена роля.

Карадъ Моръ, тѣй както се прѣстави на 25-и бѣше повече отъ монотоненъ и нѣкадѣ извѣнреденъ свирепъ. Шиллеровия Карадъ Моръ е прѣставенъ торелантенъ, расѣдливъ, внушителенъ съ добра вѣнкашностъ, снаженъ съ една рѣчъ — роденъ за войвода и достоенъ синъ за бащински тѣги и милости.

Амалия тѣй както се прѣстави, бѣше доста на мястото си и ако не имъ липсваше стеснение и бѣше рѣшителна въ дадени моменти, как-

то изискваше ролята имъ, щеше да биде повече отъ прѣвъходна.

Сѫщо така на 26-и Декември въ театралния салонъ на читалището се прѣстъвави отъ основниятъ учители писата „Границари“. — При слабо посѣщене на публика писата се доста добре изигра, но сюжета на тая писа не бѣше нѣщо особено и така почително.

За прѣдпочитание е да се взематъ випаги писи отъ морална сгойност отъ които да се изчерпва отъ тѣхъ поука за публиката.

Обявление отъ Съдъ. Пристави.

№ 6565

Подписанъ Съдебенъ Приставъ, при Плѣвенски Окр. Съдъ, на IV участъкъ, на основание исполнителни листъ № 2886, издаденъ на 29 Мартъ 1897 год., отъ Плѣвенски Окр. Съдъ, въ полза на Симеонъ Ив. Шоповъ и Илия Сгаменовъ, отъ гр. Плѣвенъ, срѣщу Тодоръ Иванъ отъ с. Рупци, като прѣстъвава на покойния Ив. Иотовъ за 1058 лева и др., безъ 448 лева 50 ст. съгласно чл. чл. 1007—1028 отъ Гражданското Съдопроизводство, въ теченіе на 31 день т. е. отъ 29 Декември 1904 год. до 29 Януари 1905 год., ще извѣрша публична проданъ на слѣдующи дѣлжникови недвижими имоти, а именно:

- 1) Къща въ с. Рупци съ дворно място 5600 кв. метра едноетажна и други пристройки, при съсѣди: пѣтъ, Чено Цвѣтковъ, Петър Вълковъ и Цвѣтанъ Андреевъ оцѣнена за 300 лева; 2) Нива въ „Панига“ 9 дек. съсѣдна: Мено Тоновъ, Цвѣтанъ Андреевъ, пѣтъ и Сгоянъ Соловъ, оцѣнена за 36 лева; 3) Нива въ „Водна“ 6 дек. 5 ара, съсѣдна: пѣтъ, Василь Игловъ, Никола Митовъ Пакарски и дръмка, оцѣнена за 26 лева; 4) Ливада въ „Водна“ 12 дек. съсѣдна: Цеко Иловъ, Никола Митовъ Пакарски и дръмка, оцѣнена за 48 лева; 5) Лозе, а сега празно място въ „Водна“, 3 дек. съсѣдна: Цеко Иловъ, Никола Митовъ Пакарски и дръмка, оцѣнена за 12 лева; 6) Дръмка въ „Водна“, 2 дек. съсѣдна: Цеко Иловъ, Никола Митовъ Пакарски и дръмка, оцѣнена за 8 лева; 7) Нива „Подъ Камика“ 15 дек. съсѣдна: Ию Пановъ, пѣтъ, Агель Танковъ, Петър Вълковъ и дръмка, оцѣнена за 60 л.; 8) Бранице „Подъ Камика“ 4 дек. 5 ара, съсѣдна: Жельо, пѣтъ, линия и Радана, оцѣнена за 7 лева; 9) Къща въ „Гераня“, 10 дек. съсѣдна: говори Иоловъ, Общанска ливада и Върба оцѣнена за 40 л.; 10) Нива въ „Сгоюва бара“, 4 дек. съсѣдна: Христо Сгояновъ, Христо Диловъ, Миго Начовъ и Гето Данчовъ, оцѣнена за 16 лева; 11) Нива въ „Лозя“, къмъ Червени Брѣгъ, 3 декара съсѣдна: Миго Ангеловъ, Анастасъ Петровъ и Ап. Ивановъ оцѣнена за 12 л.; 7) Нива при „Чоташкото“, 3 декара съсѣдна: Маринъ Андреевъ, Георги Ознински и пѣтъ оцѣнена за 12 лева; 8) Нива на „Камика“, отъ 4 декара при съсѣди: Димко Диновъ, Андрея Ивановъ и Стоянъ Циновъ, оцѣнена за 16 лева; 9) Бранице въ „Сгоденецъ“, 5 декара съсѣдно: Георги Сгояновъ, Ичко Ивановъ и отъ дѣвѣ страни пѣтъ оцѣнена за 15 лева и 10) Бранице въ „Божова бара“, 4 декара съсѣдно: Иорданъ Нановъ, Ичко Ивановъ и отъ дѣвѣ страни пѣтъ оцѣнена за 12 лева.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ.

На желаещи куповачи, книжата по продажбата ще имъ бѫдатъ достъпни и тѣ могатъ да идватъ въ канцелярията ми въ всѣкокъ прѣстъвенъ день и часъ прѣзъ теченіе на горниятъ срокъ и да наддаватъ за горниятъ имотъ, а въ по-следниятъ 31 день ще възложа имота върху този куповачъ, койго е наддалъ най-много и ако на другия денъ нѣкакъ куповачъ даде 5% за имота то продажбата ще се продължи още 24 часа за правоиздаване и тогава ще възложа окончателно имота върху оногово отъ куповачнъ, койго е прѣложилъ най-горна цѣна.

гр. Луковитъ, 16 Декември 1904 г.
Испълн. дѣло № 934/903 г.

Съдебенъ Приставъ: Т. Поповъ.

№ 6566

Подписанъ Съдебенъ Приставъ, при Плѣвенски Окр. Съдъ на IV участъкъ, на основание исполнителни листъ № 5656 отъ 14 Октомври 1897 година издаденъ отъ Плѣвенски Окр. Мар. Съдъ, въ полза на х. Симеонъ Ив. Шоповъ и Сie отъ гр. Плѣвенъ, срѣцу Георги, Пенко, Вълко, Изанъ и Цвѣтко Вугови отъ с. Рупци наследници на покойните Вуго Вълковъ, за искъ 456 лева и др. съгласно чл. чл. 1007—1028 отъ Гражданското Съдопроизводство, въ теченіе на 31 день т. е. отъ 29 Декември 1904 год. до 29 Януари 1905 год., ще извѣрша публична проданъ на слѣдующи дѣлжникови недвижими имоти, а именно:

- 1) Къща въ с. Рупци съ дворно място 5600 кв. метра едноетажна и други пристройки, при съсѣди: пѣтъ, Чено Цвѣтковъ, Петър Вълковъ и Цвѣтанъ Андреевъ оцѣнена за 300 лева; 2) Нива въ „Панига“ 9 дек. съсѣдна: Мено Тоновъ, Цвѣтанъ Андреевъ, пѣтъ и Сгоянъ Соловъ, оцѣнена за 36 лева; 3) Нива въ „Водна“ 6 дек. 5 ара, съсѣдна: пѣтъ, Василь Игловъ, Никола Митовъ Пакарски и дръмка, оцѣнена за 26 лева; 4) Ливада въ „Водна“ 12 дек. съсѣдна: Цеко Иловъ, Никола Митовъ Пакарски и дръмка, оцѣнена за 48 лева; 5) Лозе, а сега празно място въ „Водна“, 3 дек. съсѣдна: Цеко Иловъ, Никола Митовъ Пакарски и дръмка, оцѣнена за 12 лева; 6) Дръмка въ „Водна“, 2 дек. съсѣдна: Цеко Иловъ, Никола Митовъ Пакарски и дръмка, оцѣнена за 8 лева; 7) Нива „Подъ Камика“ 15 дек. съсѣдна: Ию Пановъ, пѣтъ, Агель Танковъ, Петър Вълковъ и дръмка, оцѣнена за 60 л.; 8) Бранице „Подъ Камика“ 4 дек. 5 ара, съсѣдна: Жельо, пѣтъ, линия и Радана, оцѣнена за 7 лева; 9) Къща въ „Гераня“, 10 дек. съсѣдна: Хино Хиновъ, Всеко Сгаменовъ, Вълко Хиновъ и Христо Сгояновъ, оцѣнена за 12 лева.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ.

На желаещи куповачи, книжата по продажбата ще имъ бѫдатъ достъпни и тѣ могатъ да идватъ въ канцелярията ми въ всѣкокъ прѣстъвенъ день и часъ прѣзъ теченіе на горниятъ срокъ и да наддаватъ за горниятъ имотъ, а въ по-следниятъ 31 день ще възложа имота върху този куповачъ, койго е наддалъ най-много и ако на другия денъ нѣкакъ куповачъ даде 5% за имота то продажбата ще се продължи още 24 часа за правоиздаване и тогава ще възложа окончателно имота върху оногово отъ куповачнъ, койго е прѣложилъ най-горна цѣна.

гр. Луковитъ, 16 Декември 1904 г.
Испълн. дѣло № 876/97 год.

Съдебенъ Приставъ: Т. Поповъ.

№ 7073

Извѣстявамъ, че на 27 Януарий 1805 год. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продава за публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ съдѣющая недвижимъ имотъ находяща се въ гр. Плѣвенъ, а именно:

1) Една къща въ гр. Плѣвенъ VII кв. съ дворъ отъ 380 кв. метра при съсѣди: Х. Абула Мехмедовъ, Мустакера Кастралановъ и пътъ, оцѣнена за 300 лева.

Горния имотъ принадлежи на покойни Асиъ Мутиевъ отъ гр. Плѣвенъ, не е заложенъ, продава се за полза на малолѣтното оставало отъ покойния, по опредѣление № изданъ отъ Плѣвенски Окр. Съдъ.

Наддаванието ще почне отъ горната цѣна.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день въ канцеларията ми. гр. Плѣвенъ, 29 Декември 1904 г.

Дѣло № 787/904 год.

I Съдебенъ Приставъ: И. Бутиловъ

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първия наддавачъ. г. Плѣвенъ, 21 Декември 1904 г.

Фин. Приставъ: П. В. Литовъ

2—2

Н-о 507

Явявамъ на интересуващите се, че на 31-й денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Надежда“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ на II-ри публиченъ търгъ недвижимъ имоти описаны подробно въ обявленето ми подъ Н-о 62 отъ 10 Мартъ 1904 год. публикувано два пъти въ мѣстния вѣстникъ „Плѣвенъ Извѣстия“ броеве 11 и 12.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първия наддавачъ. г. Плѣвенъ, 21 Декември 1904 г.

Фин. Приставъ: П. В. Литовъ

2—2

Н-о 505

Явявамъ на интересуващите се, че на 31-й денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Надежда“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ на II-ри публиченъ търгъ недвижимъ имоти описаны въ обявленето ми Н-о 176 отъ 25 Априлъ 1904 год. публикувано два пъти въ мѣстния вѣстникъ „Плѣвенски Извѣстия“—броеве 15 и 16.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първия наддавачъ. г. Плѣвенъ, 21 Декември 1904 г.

Фин. Приставъ: П. В. Литовъ

2—2

Н-о 504

Явявамъ на интересуващите се, че на 31-й денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Надежда“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ на II-ри публиченъ търгъ недвижимъ имоти описаны въ обявленето ми подъ Н-о 168 отъ 25 Априлъ 1904 год. публикувано два пъти въ вѣстникъ „Плѣвенски Извѣстия“ броеве 16 и 17.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първия наддавачъ. г. Плѣвенъ, 21 Декември 1904 г.

Фин. Приставъ: П. В. Литовъ

2—2

Н-о 494

Явявамъ на интересуващите се, че на 31-й денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Надежда“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ съдѣющая недвижимъ имотъ, принадлежаща на Стоянъ Гачовъ отъ гр. Плѣвенъ V кварталъ, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 369 л. 61 ст. по изпълнителния листъ Н-о 1691/900 год. изданъ отъ Плѣвенски Градски Мир. Съдия, а именно:

1) Къща въ гр. Плѣвенъ V кварталъ, подъ Н-о 1902 съ дворъ отъ 1000 кв. метра, при съсѣди: Велико Диновъ, Тачо Илиевъ Келешъ и отъ двѣ страни пътъ, построена отъ керничъ на единъ етажъ съ двѣ отдѣления и покрита съ кирмиди оцѣнена за 370 лева.

Имотътъ е собственъ на дължници и не е заложенъ.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Граж. Съдопроизводство:

Ако въ продължение на 24 часа отъ присѫдданието се яви пъкъ и наддаде 5% проданъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присѫтственъ денъ часът до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѫжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѫтственъ денъ и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

г. Плѣвенъ, 21 Декември 1904 г.

Фин. Приставъ: П. В. Литовъ

2—2

Н-о 493

Явявамъ на интересуващите се, че на 31-й денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Надежда“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ на слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежаща на Симонъ Кутевъ отъ с. Брѣстовецъ за погашение дълга му къмъ хазната на сума 156 лева 37 ст. по изпълнителния листъ Н-о 6694/903 год. изданъ отъ I Плѣвенски Мировий Съдия, а именно:

Въ землището на с. Брѣстовецъ, Плѣвенска околия:

1) Нива въ мѣстността „Вървището“ отъ 4 декари при съсѣди: Герго Христовъ, Петъръ Кутювъ, Лазарь Ивановъ оцѣнена за 40 л.

2) Нива въ мѣстността „Кайлъка“ отъ 3 декара и 7 ара при съсѣди: Дио Петковъ, Петъръ Кутювъ, Ангелъ Павловъ, оцѣнена за 37 л.

3) Нива въ мѣстността „Сенкова ливада“, отъ 3 декара и 2 ара при съсѣди: Коно Моновъ, Петъръ Кутювъ и пътъ оцѣнена за 32 лева.

4) Нива въ мѣстността „Кривулъ“, отъ 4 дек. при съсѣди: Дио Петковъ, Димитъръ Митовъ, Пешо Кукуевъ и пътъ, оцѣнена за 40 л.

5) Нива въ мѣстността „Подъ село“, отъ 1 декара и 8 ара при съсѣди: Дио Петковъ, Пешо Кукуевъ и пътъ, оцѣнена за 38 лева.

6) Нива въ мѣстността „Бѣли поляни“ отъ 7 декара и 2 ара при съсѣди: Евтимия Христовъ, П. Кутювъ и Ив. Тодоровъ, оцѣнена за 72 лева.

7) Бранице въ мѣстността „Дългени“, отъ 15 декара при съсѣди: между-селскитъ браница, оцѣнено за 150 лева.

Имотътъ е собственъ на дължници и не е заложенъ.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Граж. Съдопроизводство:

Ако въ продължение на 24 часа отъ присѫдданието се яви пъкъ и наддаде 5% проданъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присѫтственъ денъ часът до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѫжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѫтственъ денъ и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

г. Плѣвенъ, 21 Декември 1904 г.

Фин. Приставъ: П. В. Литовъ

2—2

Н-о 497

Явявамъ на интересуващите се, че на 31-й денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Надежда“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ на слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежаща на Иванъ Н. Кантарджиевъ отъ гр. Плѣвенъ VII кварталъ, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 355 лева 80 ст. по изпълнителния листъ Н-о 4254/901 год. изданъ отъ II-и Плѣвенски Мировий Съдия, а именно:

1) Една лукъвъ въ гр. Плѣвенъ на Съръ-пазаръ подъ Н-о 928, отъ 27 квадратни метра, направата е отъ керничъ и др. материалъ, оцѣнена за

Имотътъ е собственъ на дължници и не е заложенъ.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гр. Съдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присѫдданието се яви пъкъ и наддаде 5% проданъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присѫтственъ денъ часът до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѫжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѫтственъ денъ и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

г. Плѣвенъ, 21 Декември 1904 г.

Фин. Приставъ: П. В. Литовъ

2—2

Н-о 496

Явявамъ на интересуващите се, че на 31-й денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Надежда“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ на слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежаща на Яко Мишовъ отъ гр. Плѣвенъ VIII кварталъ, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 88 лева 21 ст. по изпълнителния листъ Н-о 5312/902 год. изданъ отъ I-и Плѣвенски Мировий Съдия, а именно!

1) Лозе въ мѣстността „Кованълъските“, отъ три декара, при съсѣди: отъ три страни Тоно Зачовъ и Хр. Бурджовъ оцѣнено за 30 л.

2) Нерезина въ мѣстността „Коджа бахларъ“, отъ 5 декара, при съсѣди: Димитъръ Неновъ, Ангелъ Грумевъ, Стойчо Ласкарчинина и Лазарь Лазаровъ оцѣнена за 75 лева

Имотътъ е собственъ на дължници и не е заложенъ.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гр. Съдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присѫдданието се яви пъкъ и наддаде 5% проданъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присѫтственъ денъ часът до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѫжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѫтственъ денъ и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

г. Плѣвенъ, 21 Декември 1904 г.

Фин. Приставъ: П. В. Литовъ

2—2

Н-о 502

Явявамъ на интересуващите се, че на 31-й денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Надежда“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ на II-ри публиченъ търгъ недвижимъ имоти описаны въ обявленето ми подъ Н-о 395 отъ 13 Октомври 1904 год. публикувано въ мѣстния вѣстникъ „Бдигель“, броеве 44 и 45.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първия наддавачъ. г. Плѣвенъ, 21 Декември 1904 г.

Фин. Приставъ: П. В. Литовъ

2—2

Н-о 509

Явявамъ на интересуващите се, че на 31-й денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Надежда“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ на II-ри публиченъ търгъ недвижимъ имоти описаны подробно въ обявленето ми подъ Н-о 66 отъ 10 Мартъ 1904 год., публикувано два пъти въ мѣстния вѣстникъ „Плѣвенски Извѣстия“, броеве 10 и 12.